

PICAL DEL XEL (LA VALLDAN)
Esperó del Silenci (V+ / Ae 160m)

Oberta per:

L. Piferrer i J. Mula (abril de 2009)

Material:

12 cintes exprés i un estrep

La Valldan, situada a l'extrem occidental del terme d'Odèn treu el nas cap a l'horta d'Oliana tot intuïnt l'Alt Urgell, separada pel nord de la Mora Comdal i el Turp pels ataronjats estimballs per on discorre l'agraciada *Esperó del Silenci*. Via totalment equipada que sap trobar el camí entre la verticalitat i la delicadesa d'un conglomerat molt millor del que aparenta a primera ullada. L'ambient sorprenentment aeri i el luxe panoràmic al sortir de la via bé valen una visita a aquesta apartada raconada a cavall entre el Solsonès i l'Alt Urgell.

- Via: Esperó del Silenci
- Zona: La Valldan
- Dificultat: V+/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: (V+/Ae)
- Llargària: 160 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 12 cintes exprés i un estrep
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Un cop sortim d'Oliana direcció a La Seu prenem un desviament a mà dreta, a l'alçada dels bombers, que ens duu fins al càmping de La Valldan. Aparquem al mateix càmping i continuem per una pista direcció a les parets. Al cap d'una estona arribem a una bassa. Continuem cap a l'est i quan som més o menys a l'alçada de l'esperó enfilem pel bosc amb intuïció fins a peu de via.

L1(IV+)

La via s'inicia just a l'alçada del gran sostre triangular. Escalem en aquest primer llarg un contrafort amb un curt pas de diedre a mig camí i una placa senzilla per sortir a una terrassa on fem la reunió. 40 metres.

L2(V+/Ae)

Val la pena fer un canvi de reunió i situar-nos al peu del mur on s'inicia la segona tirada. Escalem en lliure fins l'alçada de la tercera expansió per continuar amb uns passos d'artificial per superar una planxa totalment lliça i un sostret. Un cop guanyat aquest enfilem una bonica xemeneia, amb bona ganda, que ens permet escalar-la bastant enfora. Atenció a no saltar-nos la reunió, tot just sortint de la xemeneia. 15 metres.

L3(V+)

Marxem cap a l'esquerra en flanqueig pràcticament horitzontal que va guanyant ambient a mida que ens allunyem de la reunió. El pas clau el trobem per superar una mena de nas amb uns passos més tècnics. En aquesta tirada hem trobat que les xapes quedaven un pèl baixes. Atenció als segons poc escaladors, donat que en aquest llarg escalen igual el primer i el segon de corda. 15 metres.

L4(V+)

Sortim de la reunió per la dreta i després de continuar un xic amunt iniciem una nova travessa a esquerres, aèria i amb bona roca, que va buscant atènyer el fil de l'esperó. Trobem el pas clau a la darrera part del llarg, on ens haurem d'anar col·locant per guanyar metres sense presses. 40 metres.

L5(V+)

La tirada s'inicia fàcil esquivant per l'esquerra un tram amb roca trencada per de seguida tornar a la dreta i atènyer el mateix fil de l'esperó. En aquest punt l'escalada esdevé aèria i vertical fins que entrem a la reunió, còmoda en un petit relleix. 30 metres.

L6(IV+)

Ja només resta una curta i senzilla tirada per sortir al cimall de l'esperó, on als darrers metres es va intuint les sorprenents vistes que ens esperen al sortir de la paret. 20 metres.

Descens:

Marxem cap a l'oest fins al segon coll on trobem una instal·lació de ràpel (fita). Fem un primer ràpel fins un replà i marxem un xic a la dreta per trobar una segona instal·lació, que amb un curt ràpel ens mena a la base de les parets. Des d'aquest punt baixem amb intuïció fins desfer el camí d'anada.

El que més m'ha agradat:

- Via ben trobada, amb força ambient i en una raconada d'allò més reposada.
- Bona roca en general, sanejada als llocs on podia estar més trencada.